

Den Arthur fält duerch d'Welt

Eng Geschicht iwwer d'Recht,
sou ze sinn, wéi een ass

Den Arthur fält duerch d'Welt

Eng Geschicht iwwer d'Recht, sou ze sinn, wéi een ass

LE GOUVERNEMENT
DU GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG
Ministère de l'Éducation nationale,
de l'Enfance et de la Jeunesse

Déif am Bësch, op enger décker aler
Eech, huet den Arthur gelieft. Hie
war net besonnesch kleng an net
besonnesch grouss. Hie war weeder
déck, nach dënn, säi Schniewel war net ze kuerz an
net ze laang, a seng ronn An hu knallgiel geliicht,
genee esou wéi sech dat fir eng Eil gehéiert. Seng
Fluchvitesse war duerchschnëttlech, seng Flilleken
normal staark, seng Fiedere mëttelbrong a seng
Ouere spatz, mee net ze spatz.

Eng ganz banal Bëscheil, sot der?

**Ganz a guer net! Den Arthur war alles anescht
wéi hondsgewéinlech ...**

Den Arthur huet nämlech näischt léiwer gemaach,
wéi ze sängen. All seng Liiblingssongs, vu Klassik
bis Pop iwwert Rap oder och seng eege Lidder,
huet hie vu moies bis owes zum Beschte ginn.
A wat huet hie gär gedantz! Sech gerëselt,
gedréit, mat de Flilleke geflattert, de Kapp wëll
hin- an hierbeweege, bis et him dronke gouf. A
well hie fonnt huet, datt een als Kënschtler och e
passende Kostüm brauch, huet en sech e faarwegt
Fiederkleed zesummegehouert.

Net jidderengem am Bësch huet dat gefall.

„Dat Gehauls a Gehops wäert him schonn nach
vergoen“, huet d’Kaweechelche Jacqueline gemengt.

D'Elster Monique huet rosen de Kapp gerëselt.
„**Deen huet en Eck ewech!**“, huet et gemault. Anerer,
d'Wëllschwäin, den Igel Misch an de Wuerm Nello,
woussten net genee, wat se denke sollten.

Just e puer Déiere ware begeeschtert. D'Fräschen, de
Carlos an d'Kiki, hu stonnelaang op dem Arthur seng
Lidder gedantz. An d'Maus Ginette huet gelaacht, bis
et Bauchwéi krut.

Awer deen allergréisste Fan, dem Arthur säin treiste
Begleeder, dat war dee klenge roude Päiperlek,
d'Lisi.

„**Juppi, den Arthur huet en neit Lidd**“, huet hatt
sech gefreet. „**An iwwercool Fiederer! Arthur,
du bass mega!**“ Vu Begeeschterung huet hatt
Pirouetten a Saltoen an der Loft gemaach.

Mee da gouf et nach een, deen den Arthur absolut
net leide konnt: de risegen, onheemlechen Albert.
„**Ma schumms du dech net!**“ Den Albert konnt mega
béis kucken, a seng Stëmm war donnereg.

„Plënner dach mat denger blöder Zirkus-Show an
de Weltall, du verréckten Dräibiz!“ Oder: „Deng grell
Faarwe verblende mech, datt et wéi a mengen An
deet.“ Wann den Albert den Arthur esou schlëmm
vernannt huet, ass et ganz roueg am Bësch ginn.
Jiddereen huet den Albert gefaart.

Esou vill, datt keen sech getraut huet, dem Arthur
d'Partie ze halen.

Am Géigendeel. D'Jacqueline sot, datt hie Recht
hätt, d'Elster huet applaudéiert, an d'Wëllschwäin
hu „**Jo**“ gewénkt. D'Maus huet de Kapp an de
Buedem gestach an de Wuerm ass a sengem Lach
verschwonnen.

Just een eleng, d'Lisi, dee klenge, renge Päiperlek,
hat de Courage z'äntweren:

„**Looss hien dach sinn, wéi hien ass!
Du bass net fair, Albert!**“

Den Albert war ausser sech.

„Waart, du mickreg Schickimickiméck, wann ech dech
ze pake kréien! Da maachen ech Päiperleksmätsch
aus dir. Freche Bëlles do!“

**Wat den Arthur dozou gesot huet, frot der
iech?**

Den Arthur huet näischt gesot,
Hien war erféiert an hat Angscht.

Awer owes, wéi hie roueg um Bam souz, huet hien all
säi Courage zesummegeholl an e Lidd geschriwwen.

„Mann!

Rosa, blo, knätschmof
Getëppelt, gesträift, moschtergiel!

Yay, ech sinn e crazy Dillendapp!

Mee weess de wat:

Ob ee séngt a päift

Ob een danzt a spréngt

Vu Faarwe glitzereg blénkt

Yay, ech sinn e crazy Dillendapp!

Net normal?!!

Papperlapapp!

Ech sinn ech.

Du bass du.

Du bass net ech.

An ech net du.

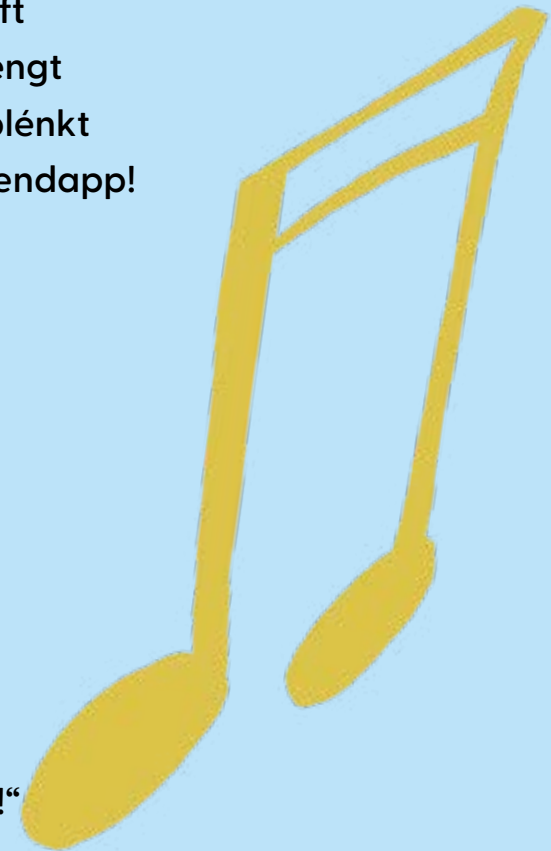
All anescht

All gläich

't ass ok

Yo, sief net sou!

Gëff endlech Rou!“

**Wat den Albert d'Lidd méi dacks héieren huet,
wat e méi queesch ginn ass.**

An enges Daags war hien esou schlëmm rosen, datt
hien den Aascht, op deem dem Arthur grad frou
mam Lisi op der Schëller gesongen huet, mat sengem
décke Schniewel duerchgebass huet.

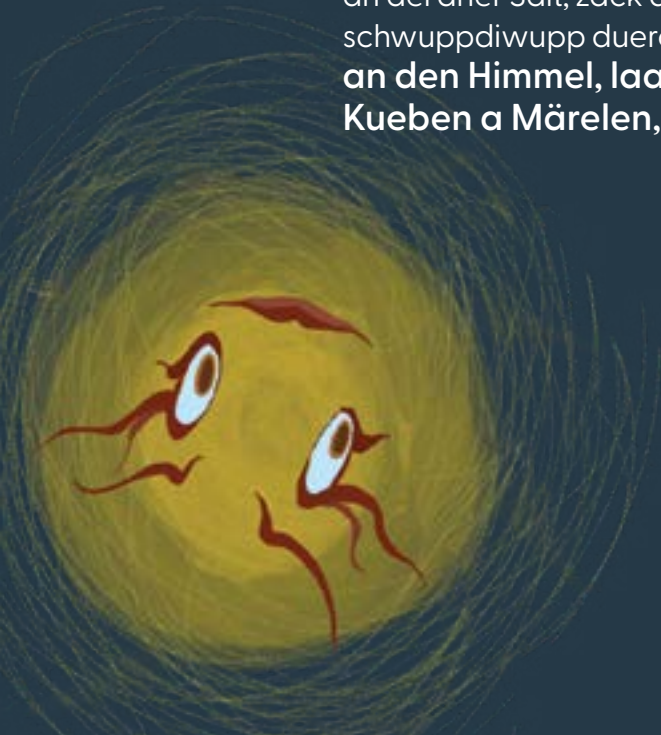

D'Fräschchen hu schockéiert gequakt, dem
Jacqueline ass de Mond opstoe bliwwen, d'Elster
huet mat de Filleke geklappt, d'Maus huet de Kapp
an de Buedem gestach, d'Wëllschwäin si séier
fortgelaf, an de Wuerm huet sech verkroch.

Den Albert huet haart gelaacht, wéi den Aascht, den Arthur an d'Lisi gefall sinn. Op den haarde Buedem. Wou een normalerweis ophält ze falen. Awer den Arthur an d'Lisi net. Si sinn an e Lach gefall, dono an e laangen, schwaarzen Tunnel. Minuttelaang si si gerutscht a geflutscht ...

An esou engem krassen Tempo, datt si weeder schwätzen, kucken nach denke konnten. Wann een duerch d'Welt fält, ass dat normal.

Den Arthur an d'Lisi sinn nämlech, ob der et gleeft oder net, tatsächlech eemol riicht duerch déi ganz Welt gefall: déi eng Säit mëtte vum Bësch eran, an déi aner Säit, zack aus enger Toilette eraus, schwuppdwupp duerch e Kamäin, **poulriicht an den Himmel, laanscht e puer erstaunte Kueben a Märelen, weider a weider, ...**

... bis se eenzock **rumsdibums**
an engem wattege Schaumkoup gelant sinn.

„Do stauns de, gell? Mozzarella, mäin Numm!“,
huet eng Kaz mat just engem Ouer gemiaut, wéi
den Arthur säi Kapp erausgestreckt huet.

„Wëllkomm op der coolster Wollek ever!“,
sot e bloe Fësch mat grouse Flilleken.

„**Hallo, ech sinn d’Lucy, dat eenzegaarteg getëppelt Eenhar-Schwäin! An de Fësch, dat ass de Fly**“, gouf hie vun engem anere Wolleker begréisst.

Dem Arthur an dem Lisi, dat virsiichteg aus der Schaumbull gelusst huet, ass vu Staunen de Mond opstoe bliwwen.

„**Keng Angscht, dir zwee! Bei eis Wolleker ass jidderee wëllkomm!**“, huet eng gewéinlech gro Rat, déi sech als Lilith virgestallt huet, gesot.

„**Mee wéi sidd dir eigentlech heihi komm?**“, huet de Fly virwëtzig gefrot.

Elo hunn den Arthur an d’Lisi hir Geschicht erzielt.

„**Ojee, et ass iech also ergaange wéi deene meeschte vun eis**“, huet d’Lucy gemengt. „**Zu mir soten se ëmmer, datt et guer keng Eenhar-Schwäi gëtt. Dofir wollten si mech net bei sech.**“

„**An zu mir, datt ech keng Flilleken däerf hunn**“, sot de Fly.

„**Ech wollt eng Maus bestueden, dunn hunn se mech verjot**“, huet d’Rat traureg erzielt.

„**Mech hunn se elle fonnt**“, huet d’Kaz gemiaut.

„**An ech fanne Kaze cool. E Skandal!**“, huet e mofe Spatz sech opgereeget.

„Ech wollt just ech sinn“, huet den Arthur geklot.
„Mee dat war net ok.“

D'Wolleker hunn hien an d'Lisi, dat traureg
geschnoffelt huet, getréischt.

„Bei eis ka jidderee sinn, wat e wëll a wéi e wëll.
Kuck, mir sinn all anescht. Mee all Eenzelen ass
megacool!“, huet d'Kaz versécheret.

Den Arthur an d'Lisi ware frou, datt si do bleiwen
duerften. Hei huet keen sech iwwert si opgereeget.
Wann den Arthur gesongen huet, hunn déi aner
matgesongen, a wann e gedanzt huet, hunn si
matgedanzt. A vu senge faarwege Fiedere war
jidderee begeeschtert.

Et war eng flott Zäit, an den Arthur hätt fir ëmmer kënnen op der Wollek wunnen. Wann do net op eemol dat komescht Gefill a sengem Häerz gewiescht wär.

All déi Biller vu sengem schéine Bësch a sengem Liblingsbam. Hien huet un d'Déiere geduecht. Un déi lëschtég Fräsch, Carlos a Kiki, un d'Maus Ginette, dat ëmmer gelaacht huet, un de scheie Wuerm Nello, de rouegen Igel Misch an un déi fäertereg Wëllschwäin. Hien huet esouguer d'Jacqueline an d'Monique e bësse vermësst. Oft hat den Arthur Tréinen an den An.

„Du verlaangers!“, huet d'Eenhar-Schwäi Lucy enges Moies deklariert.

„Ech wëll dach just sinn, wéi ech sinn. Doheem, a mengem Bësch. Op mengem Bam. Bei den Déieren, déi ech kennen“, huet den Arthur geschnoffelt.

„An dee béisen Albert!? Gees du fräiwëlleg zréck!“, huet d'Lisi erféiert gequiikt. „Ech hunn Angscht!“

„Keng Suerg!“, huet d’Mozzarella si berouegt.

„Dir sidd net eleng. Mir gi mat!“

„Awer als éischt preparéiere mir eis!“,
huet d’Lilith ugekënnegt.

Et goufe Plakater gemoolt. Trillerpäife gebastelt.
T-Shirte besprayt. Kape gebitzt.

An all zesummen hunn se dem Arthur säin
„Ech sinn Ech“-Song astudéiert.

Wéi se prett waren, huet d'Mozzarella den Uerder ginn.

An zack ass d'Wollek mat all de Wolleker aus dem Himmel duerch de Kamäin an eng Toilette geplumpst an dono stonnelaang duerch déi ganz Welt gejot, bis op déi aner Säit, wou se aus dem Lach eraus matzen am Arthur sengem Bam gelant ass.

All mateneen hunn se am Wollekebam ugefaangen ze sangen.

All zesummen hunn se d'Plakater erausgeholl.
Op deene stoung:

Ech sinn ech.

Toleranz!

We love Arthur!

Respekt!

Den Albert ass vu Roserei bal geplatzt.
Hien huet gejaut a kregéilt. Wéi e gemierkt
huet, datt och all d'Bëschdéieren d'Lidd mat-
gesongen hunn, ass e getouft senger Wee
gaangen.

D'Fräschen, d'Maus an de Wuerm hu vu Freed gedantz.
Fir d'éischte Kéier hunn sech och d'Wëllschwäin
hannert der Heck erausgetraut. Dem Igel Misch seng
Picken hu gefonkelt, a souguer d'Jacqueline huet
erlichtert ausgesinn. „**Ech wollt net, datt dat geschitt.
Ouni dech war et megalangweileg. Et deet mer leed,
datt ech esou eekleg war**“, huet d'Elster Monique sech
entschëllegt.

„**Mir haten einfach net de Courage, dir d'Partie
ze halen**“, huet ee vun de Wëllschwäin zouginn.
„**Dat war net richtig. Ab elo maache mir
dat besser.**“

An den Arthur?

Dee war glécklech, datt hien nees doheem war
an do weider sangen an danze konnt, wou hien
dat am léifste gemaach huet.

Dëst Buch ass an Zesummenaarbecht mam Anja di Bartolomeo a Giulia Helminger fir den internationale Kannerrechtsdag 2023 entstanden.

Den Arthur ass eng lievensfrou Eil. Leider fënnt net all Déier am Bësch et gutt, datt den Arthur sou ass, wéi hien ass. Mee den Arthur stéiert sech net dorun – bis enges Daags een Déier den Arthur ugräift ...

D'Geschicht vum Arthur handelt dervun, datt ee seng Plaz an der Welt fënnt a keng Angscht brauch ze hunn, gemobbt ze ginn. Et geet an der Geschicht ëm Mutt, Frëndschaft a Respekt an dorëms, wéi ee fir sech a seng Frënn asteet.

Wéi den Arthur hues och du deng eege Perséinlechkeet, déi et gëllt, ze schützen, ze ënnerstëtzen an ze fërderen. A wéi den Arthur

däerfs och du sou sinn, wéi s du bass, dech wuel fillen an déi aner mat denge Stärkten iwwerraschen. Doranner gëss du ënnerstëtzt.

Well all Mënschen hu Rechter – och du! Du hues souguer speziell Kannerrechter!

D'Kannerrechter stinn an der Kannerrechtskonventioun vun der UNO. Bal all Land vun der Welt huet versprach, dës Kannerrechter anzehalen. Och Lëtzebuerg! Do geet et ëm d'Recht op Schoul, Schutz, Fräizäit, propper Ëmwelt an ëm d'Recht, seng Meenung ze soen.

Fir deng Rechter kënnen ze liewen, muss du se natierlech fir d'éischt kennen. Kuck mol mat dengem Elteren hei eran:

Lëtzebuerg huet en Aktiounsplang mat iwwer 60 Aktiounen, déi all sollen hëllef, deng Rechter ze schützen:

Verschiede Kanner erliewen, datt hir Rechter net agehal oder geschützt ginn, oder sinn an enger Situatioun, wou en aneren hinne wëll wéi doen. Wann s du oder een, deen s du kenns, an esou enger Situatioun ass, da schwätz onbedéngt mat enger Persoun, där s du vertraus. Du kanns och no Hëllef froe bei de Servicer, déi extra fir Kanner do sinn:

Kanner- a Jugendtelefon:

www.kjt.lu / Tel: 116 111

Ombudsman fir Kanner a Jugendlecher:

www.okaju.lu / Tel: 26 12 31 24

Office national de l'enfance:

www.officenationalenfance.lu / Tel: 8002-9393

Den Arthur fält duerch d'Welt

Eng Geschicht iwwer d'Recht, sou ze sinn, wéi een ass

Text vum Anja di Bartolomeo

Zeechnunge vum Giulia Helminger

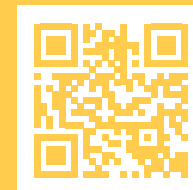
© Ministère de l'Éducation nationale, de l'Enfance et de la Jeunesse, Oktober 2023

ISBN: 978-2-49673-305-1

Layout: Service presse et communication

www.men.lu

FRANSÉISCH / ENGLSCH VERSIOUN

LE GOUVERNEMENT
DU GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG
Ministère de l'Éducation nationale,
de l'Enfance et de la Jeunesse